

På grund af anförda skäl tager jag mig friheten föreslå,
att Riksdagen måtte bevilja och ställa till Kongl. Maj:ts förfogande ett extra anslag af 15,000 kronor att utgå 1888 till 5 resestipendier för unge män, som egnat sig åt handel och hvilka i aflägsnare länder önska vidare utbilda sig i yrket.

Stockholm den 13 maj 1887.

O. A. Brodin.

N:o 57.

Af herr P. Ersson i Vestlandaholm, om skrifvelse till Kongl. Maj:t med begäran om ändrad tid för indelta arméns målskjutningsöfningar.

Det missförhållande att målskjutningsöfningarne för indelta armén verkställas cirka åtta dagar efter hemkomsten från regementsmötet medför onekligen många olägenheter och onödiga utgifter för så väl manskap som rust- och rotehållare och borde därför afhjelpas.

Missförhållandet för soldaten består dels deruti, att de få dagar, som förflyta emellan hans hemkomst från regementsmötet och resan till skjutöfningen, icke kunna användas så som de borde i anseende till den nära förestående resan till nämnda öfning, och dels i den tid, som åtgår till utrustning och resa till och ifrån skjutöfningen; och för den rustande deruti, att han onödigtvis betungas med att skjutsa till och ifrån skjutningsstället, som kan vara beläget 2 à 3 mil från soldatens hemvist, samt dessutom vid skjutningsstället hålla häst och karl under de 2:ne dagar som skjutöfningen pågår, med flera deraf följande olägenheter.

Detta missförhållande torde enklast afhjelpas genom att förlänga regementsmötet med 2:ne dagar, eller den tid som användes för skjut-
öfningen, och indela denna bland mötets andra öfningar, eller ock vid
hemmarschen icke upplösa kompaniet förr än det vid kompaniets skjut-
bana fått fullgöra nämnda öfning. På grund af hvad jag anført får jag
anhålla,

att Riksdagen måtte i underdånig skrifvelse till
Kongl. Maj:t hemställa, att vederbörlig rättelse i be-
rörda hänseende måtte göras.

Stockholm den 12 maj 1887.

Per Ersson
från Vestmanland.

N:o 58.

*Af herr P. Ersson i Vestlandaholm, om rätt för kommuner att mot
half afgift för lägsta klass få å rikets hospitalinrättning-
gar vårdade medellösa sinnessjuka.*

Då det icke lærer kunna bestridas, att den svåraste af alla sjuk-
domar, hvilka hemsöka menskligheten, nemligen sinnessvaghet, under
de senare åren i en allt mer oroväckande grad tilltagit och utbredd sig
och följaktligen de redan förut hårdt betungade kommunerna måste för
sådana sjukas vård och underhåll å hospital vidkännas ganska dryga
utgifter, som ofta nog trycka mycket ojemt derigenom, att en mindre
kommun kan hemsökas af flera sådana sjuka än en större, synes det
vid sådant förhållande icke vara mer än både rätt och billigt, att staten
träder emellan och dels lindrar, dels utjemnar den för kommunerna så
tryckande bördan; och staten kan väl icke gerna på ett värdigare sätt